

ци-тѣ вардили тѣзи таблици въ храма за прославле-
ние на Ескулапа, а въ ржце-тѣ на единъ здравоми-
слящтѣ човѣкъ тѣ можали винаги да послужатъ, ка-
то най-драгоцѣненъ материялъ за изучване на раз-
лични болести. Такъвзи здравомислящти човѣкъ билъ
Ипократъ. Като се основавалъ върху свои-тѣ дълго-
временни испитвания и върху критически-тѣ изучава-
ния на Ескулапови-тѣ таблици, Ипократъ въ свои-тѣ
описания исказалъ и доказалъ мисль-та: *че сѣка
болестъ става отъ природни-тъ условия и причини
и цѣри се съ природни срѣдства*. Като първа основа
на разумна-та Медицина тази мисль била твърдѣ
потрѣбна, ала тя се не харесвала на жреци-тѣ. Тѣ
знаяли, че колко-то повече народа върва въ лѣкар-
ско-то искусство, толкози помалко ште обрашта вни-
мание на жречески-тѣ баения и лѣжи. Това никакъ
не имъ идело на смѣтка-та. Болници-тѣ ште се на-
пѣлнятъ, а храмове-тѣ на Ескулапа — ште запусѣятъ.
Помислете си, каква ужасна глѣчка трѣбало да вдиг-
не срѣшту себе си сериозния мислителъ Ипократъ!
Трѣба човѣкъ да има юнашко сърце и дързновенностъ
за да влѣзе въ борба съ едни таквизи наострени про-
тивници. Трѣбало най-напредъ да направи голѣми и
очевидни услуги на народа, па чакъ тогази да излѣ-
зе срѣшту разярена-та страсть — за да го не постиг-
не сѣдба-та на Сократа. А Ипократъ билъ за езиче-
ство-то сто-пѣти по-опасенъ отъ Сократа. Сократъ го-
ворилъ само противъ предразсѣдѣци-тѣ на свои-тѣ съ-
народници и то като търинеше и двоеличеше на сѣка
стѣлка; Ипократъ — напротивъ — сичко што работилъ